

Záměrem diplomové práce je postihnout tematikou regionálních a sídelních preferencí obyvatelstva Česka. Práce se soustřeďuje nejen na zhodnocení současného stavu regionálních a sídelních preferencí, ale také nabízí náhled na jejich vývoj v čase. Práce charakterizuje vývojové změny regionálních a sídelních preferencí s proměnou životních hodnot obyvatelstva České republiky po roce 1989. Metodou výzkumu je reprezentativní dotazníkové šetření, které bylo provedeno Centrem pro výzkum veřejného mínění, Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i. ve spolupráci s Přírodovědeckou fakultou Univerzity Karlovy v Praze. Výzkum byl podpořen projektem MŠMT č. MSM 0021620831 „Geografické systémy a rizikové procesy v kontextu globálních změn a evropské integrace“.

Práce hodnotí regionální a sídelní preference jak za ideální situace, tak s ohledem na současnou sídelní situaci a regionální příslušnost respondentů. V případě, že respondent uvažuje v blízké době o stěhování, jsou zhodnoceny i regionální a sídelní preference respondenta s ohledem na reálnou situaci. Z výsledků práce je třeba vyzdvihnout stratifikaci regionálních a sídelních preferencí v závislosti na věku respondenta. Preference velkoměst a Pražského regionu klesá s věkem respondenta. Statisticky nevýznamná se jeví závislost regionálních a sídelních preferencí na pohlaví a stupni dosaženého vzdělání. Ve vývoji sídelních preferencí došlo k nárůstu orientace na ekonomické faktory. Z vývoje regionálních preferencí je třeba zmínit kontroverzní postavení Prahy, atraktivitu Jihočeského a Jihomoravského kraje. Z výsledků šetření byl také potvrzen velmi vysoký „neighbourhood effect“ v atraktivních regionech, naopak relativně nízký v regionu Severozápad. Nejdůležitějším faktorem stabilizace populace je vlastnictví rodinného domu, naopak největší potenciální migraci mají obyvatelé bytů v podnájmu.